

EL PI VER

A la terra dels avis i del pare,
tota ella amb so de pins murmuriosa,
joia del cor i de l'esguard delícia,
s'aixecava un sol pi de pinya vera.
Alt i esvelt, son vigorós ramatge
el fruit color d'aram tot just traïa
massís, ferreny com un puny clos d'atleta,
a nostra mà d'infants inabastable.
Amb sos enginys En Miquel Pou l'havia:
el garriguer colrat, fill de la brosta,
abocava el sarró de pell de cabra
i queia en nostres mans la bella pinya.
Quin goig en treure el pa! Car ella en rebre
l'hàlit del forn, a poc a poc, flairosa
de la reïna pròdiga es badava,
i ens lliurava el tresor que tant deliem:
aquells pinyons granats de closca dura
i sanitós bessó, que en mastigar-lo
ens deixava les boques untuoses.
Prou el pi ver les tales respectaren;
cap destralada no l'atuiria:
una ventada abraonant-lo amb fúria
al pedregam el va ajupir de testa.
I àdhuc tot ajupit i en sa vellura,
un fruit migrat adés i ara ens dóna.

Salvà, Maria Antònia. "El pi ver". El retorn. Barcelona: Horsori Editorial, 2008